

Heikki Lahnaja

VETURITALLI

Kolin Kelly

VETURITALLI

**Kirjoittanut ja
kuvittanut
Heikki Lahnaoja**

VETURITALLI

Kolin Kelly

Samalta tekijältä:

Aikuisille:

Yöllä puut (ntamo, 2013)
Puitten uni (ntamo, 2015)
Hedelmätarhastani (ntamo, 2019)
Raahe 1852–1856 (Kolin Kelly, 2020)

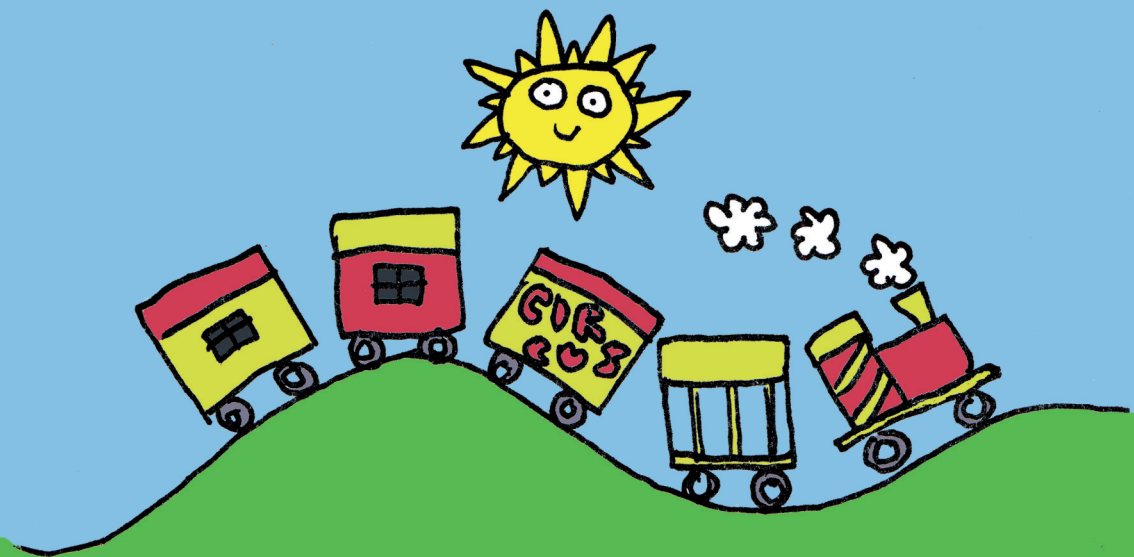
Lapsille:

Tiheä metsä (Kolin Kelly, 2021)
Marjoja ja kukkia (Kolin Kelly, 2021)
Läski Kostaja (Kolin Kelly, 2021)
Jos haluat tavata kummituksen (Kolin Kelly, 2022)
Pieni tarina omenoista (Kolin Kelly, 2022)

© 2022 Heikki Lahnaoja

Kustantaja: Kolin Kelly, Pyhäjoki 2022
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-69944-2-0 (pehmeäkantinen)
ISBN 978-952-69944-3-7 (EPUB)

kolinkelly.fi

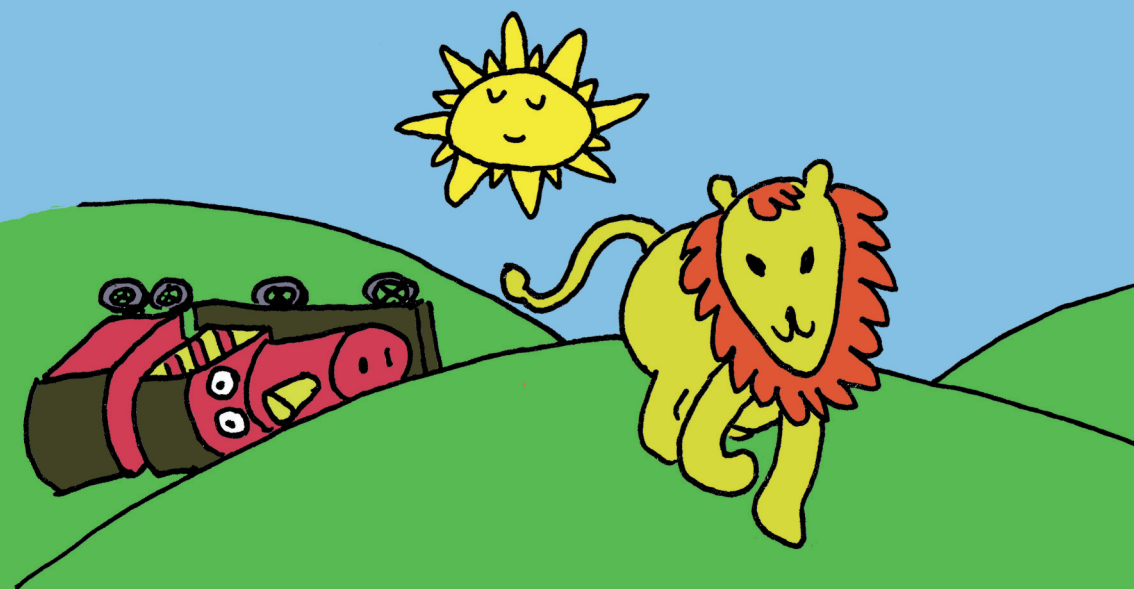

1.

Tässä näette junan, joka on matkalla kaupungista toiseen. Se ei ole mikä tahansa juna, vaan sirkusjuna. Se on ihan pieni juna vain, raidallinen veturi ja pari vaunua. Nyt se yrittää ylittää korkean kukkulan. Mutta puoleessa väliä kukkulaa juna alkaa vaappua. Veturi kellahtaa kyljelleen ja sen vaunut ja kaikki vaunuissa olijat kellahtavat nurin myös. Eräässä vaunussa on leijona, joka hypähtää ylös ja lähtee matkaan.

Leijona kulkee yli kukkuloiden. Yhden kukkulan laella kasvaa puu tai kaksi. Muuten kukkuloilla kasvaa vain heiniä, ja ehkä vähän mansikoita.

Eräässä notkelmassa leijona kohtaa jälleen ratakiskot. Leijona seuraa kiskoja ja saapuu yksinäisen veturitallin luo. Tallissa torkkuu vanha vihreä veturi.

— Terve, veturi, leijona sanoo. — Voinko jäädä tänne asumaan?

— Mikäpä siinä, veturi vastaa. — Tuolla katolla on tilaa.

Leijona hyppää samantien veturitallin katolle. Katselee sieltä ympärillä avautuvaa maisemaa.

— Kuulepa veturi, leijona sanoo. — Näen täältä ylhäältä, että kaverini norsu on tuolla kukkulan takana. Voitko käydä hakemassa hänetkin tänne?

— Sopiihan se, vihreä veturi sanoo. — Minusta on kiva puksutella kukkuloita ylös alas.

Veturi ottaa tallin vierestä mukaansa vanhan ruostuneen vaununsa ja lähtee matkaan. Tuota pikaa se on kaatuneen veturin vieressä.

– Voi sinua raukkaa! vihreä veturi huudahtaa nähdessään kirjavan sirkusveturin.

– Ei minulla ole mitään hätää, sirkusveturi vakuuttaa. – Huilaan tässä vähän aikaa ja pian minut tullaan nostamaan ylös.

– Minä tulin noutamaan norsun, vihreä veturi kertoo.

– Tässähän minä olen, norsu sanoo. Se seisoskelee kaatuneen vaunun vieressä.

– Hyppää kyytiin! vihreä veturi sanoo ja norsu tekee työtä käskettyä.

Vihreä veturi ajelee takaisin tallille. Norsu astahtaa pois vaunun kyydistä.

– Terve vaan, leijona!

Sitten norsu menee veturitallin sisälle.

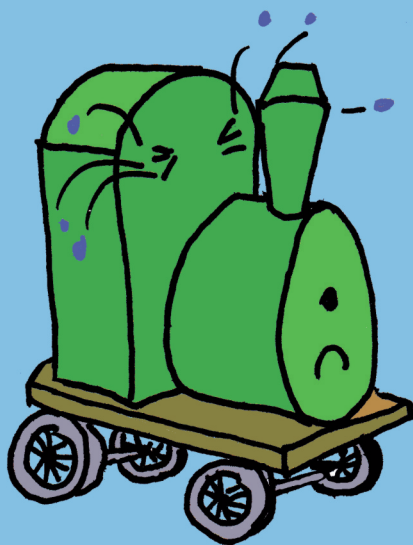
– Tässähän on minullekin sopiva koti, norsu sanoo.

Veturia alkaa äkkiä itkettää kamalasti.

Leijona loikkaa katolta ja ihmettelee veturin itkua.

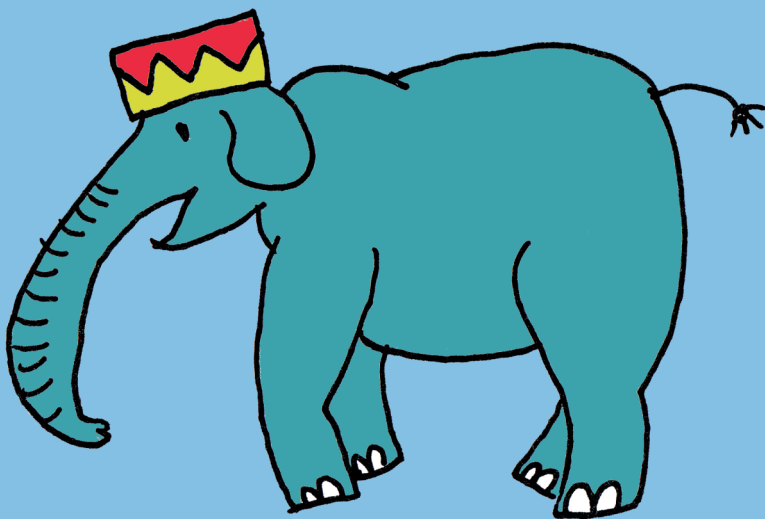
– Miksi sinä pillität? Sinähän ruostut puhki.

– Nyt minulla ei ole kotia, vihreä veturi saa sanottua nyhkytyksen lomasta.

Pieni vihreä veturi asuu aivan yksin, kunnes sirkusleijona ja sirkusnorsu muuttavat sen talliin asumaan. Mikä neuvoksi kun veturi itse ei enää mahdukaan kotiinsa?

Auringonpaisteinen tarina kertoo ystävydestä ja kukkuloilla mutkittelevista junaradoista.

kolinkelly.fi

ISBN 978-952-69944-2-0
ISBN 978-952-69944-3-7 (EPUB)